

Má stará maměnko,
nic se nestaréte,
jenom dvacet rénských
na svadbo chestéte.

Já se bodo vdávat
za štyry neděle
na líšenské krchov
do té černé země.

Knězove ročičke —
to só mý drožičke,
z rozmarýno věnec —
to je můj mládenec.

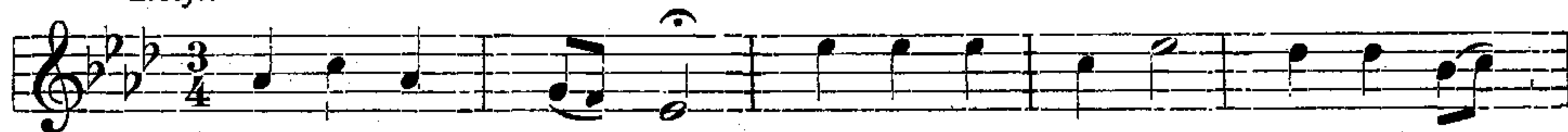
Te líšenský zvone,
to je má mozeka,
vone mně bodó hrát,
haž pudo ze světa.

Dež pudo ze světa
ja bodo tvrdo spát,
má stará maměnka
bodó vo mě plakat.

1109.

Z Velké.

Suš. 684.

Živěji.

Dy-bych já vě - děl, ke - dy já u - mru, daľ bych si

dě - lat ze zla - ta tru - hľu, ze zla - ta.

Dybych já věděl,
kedy já umru,
daľ bych si dělat
ze zřata truhľu,
ze zřata.

A na téj truhľe
zelený věnec,
aby věděli
že sem mládenec,
duša má.

A na téj truhľe
stříbrné věko,
aby to bylo
všem pannám ľúto,
hoja ja.

1110.

Z Prusenovic.

Suš. 684, Peck. 71.

Dybych já věděl, že br - zo um - řu, daľ bych si dě - lat,

dubo - vó truhľu.